

dem op og siger, at i det Tilfælde, at Regjeringen endnu stæbte følger dem og arbejder paa deres Udførelse, saa skænker man den sin Tillid. Det er altsaa ingenlunde uklart, om denne Adresse er et Tillids- eller et Mistillidsvotum, den er ingen af Delene: den udtaler en betinget Tillid; den kan blive Forløber for noget Andet; men om den er en loyal Tilslutning til Regjeringen eller et Mistillidsvotum, det beroer aldeles paa Regjeringen selv. Det er overhovedet en forkeert Ting at sætte en blind Tillid til Personer; vi have i de sidste Aar her i Landet ladet os altfor meget lede af blind Tillid og have for andre Personer næret en Spøgelsesfrygt, der virkelig ikke har den Betydning, som man har villet tillægge den. Vi maae nu ud af dette, vi maae engang sige Regjeringen, at man ikke kan have en blind Tillid til Personerne, men at det er Handlingerne, hvorpaa det kommer an. Skuffes vor Tillid, saa, hvor kjære end Personerne privat kunne være for Mange af os, maae vi nødvendigviis som politiske og danske Mænd ombytte disse Personer med andre, som vi maafsee personlig synes mindre om. Ulykken er lige stor, enten vi føres i den af Venner eller Fjender; det er ingen Tilfredstillelse for os, at det er Venner, som stulle vore Forhaabninger; tværtimod, det er en stor Sorg. Den ærede Minister mener nu, at Regjeringen har vilst al den Villiesfasthed og Gjærningsenergi, der behøves, og at man derfor ikke behøver at minde den derom. Ja, det er muligt; jeg skal ikke dømmе om Gjærninger, som ikke tilfulde ligge for Dagens Bys; men saameget er vist, at Indenrigsministeren ved forskjellige offentlige Leiligheder har med megen Varme anbefalet Nationen Resignation og Taalmodighed, Egenstaber, der sandelig ikke ere fremmede for det danske Folk, men som det i Tidernes Løb tværtimod har vilst at besidde til Overmaal og i en Grad, at det næsten maatte skamme sig for sig selv. Det er ikke disse Egenstaber, der skulle anprises Folket, dersom Regjeringen virkelig er sig Villiesfasthed og Gjærningsenergi bevidst. Saaledes har det maattet synes Mange, og det er derfor, at man er kommen i nogen Betyrning for, at det ubertiden skortede Regjeringen paa disse i Adressen nævnte Egen-

staber. — Naar den ærede Minister endelig har som Landsthingsmand erindret om, at Holsteens Udførelse umulig kunde siges at være et Gode, saa vil jeg ikke derom disputere med ham; jeg skal indrømme, at hvis det er et Gode, saa er det i alt Fald et Gode, der er forbundet med bethdelige Under; men derfor har jo Adressen heller ikke nævnt Holsteens Udførelse; den har kun sagt, hvad Regjeringen selv har sagt; den har nævnt Kongens Hensigt at ordne Holsteens Forhold saaledes, at han kan opfylde sine Forbundspligter, uden at de andre Landsdeles Uafhængighed berøved krænktes, og derpaa mener jeg, at de andre Landsdele have et uafviseligt Krav, idet de, hvad enten det er et Gode eller et Onde, at Holsteen bringes i et andet Forhold til Riget end de øvrige Landsdele, under ingen Omstændigheder kunne taale, at deres Uafhængighed gennem deres Forhold til Holsteen krænktes eller opoffres. — Siden den ærede Minister har ført os ind paa denne Sag, skal jeg dog endnu gjøre opmærksom paa, at det er en stor Bilsfarelse, naar man troer, at man ved at vente forstaffer sig bedre Villkaar, at man ved bestandig at indrømme Holsteen Mere og Mere skulde skaffe sig bedre og bedre Betingelser. Det er min fulde Overbeviisning, og den skammer jeg mig ikke ved at udtale, hverken paa dette eller noget andet Sted, at man for længe siden kunde have faaet det meget billigere end nu, og at Sagen bliver vanskeligere og vanskeligere, jo længere den udsættes. Jeg skulde med den største Fornøielse give den ærede Minister Raad og Vink, dersom jeg havde saa banne at byde, men Regjeringen kan ikke forlange, at private Folk skulle give den Raad og Vink over Landets vigtigste Anliggender; den maa den finde hos sig selv, og finder den dem ikke hos sig selv, saa maa den træde af fra Stuepladsen; thi det kan ikke være enten Presens eller Landsthingets eller Publikums Pligt at sige den, hvad den skal gjøre. Jeg tvivler iøvrigt ikke om, at den ogsaa nok veed det.

Jeg troer altsaa at burde anbefale Thinget foreløbig at vedtage Formandens Forslag; det vil da komme an paa en senere alvorlig Overveielse, hvorvidt vi skulle vedtage Adressen, som den nu foreligger, eller i en modificeret Form;